

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt \$1.75
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 248, Sat., Oct. 22d, 1932

Času primerne

Na volivni dan 8. novembra bo sleherni lahko obiral po-
hane piške, katere je Hoover obljubil v letu 1928.

Mr. Nickel je ime ogrskemu delegatu, ki so ga poslali
na mednarodno ekonomsko konferenco. Zlata ali Mr. Sre-
bra niso mogli poslali v teh časih.

Amerikanci bi se radi znebili prohibicije, kar bo naj-
brž zelo poceni, saj je skoro že nerabljena.

Strahno težko je plačati vojaški bonus onim ljudem, ki
so tekóm vojne \$10.00 vredne stvari prodajali vladi za
\$650.00.

In če bi vsi komisariji, katero je Hoover imenoval po-
magali železnicam v resnici s tem, da bi se vozili in plačali
polno voznino, tedaj bi bile železnice v sijajnem.

V resnici je sramotno, da ker Nemčija ne more plačati
svojih dolgov, da se ji ne dovoli, da bi potrošila par tisoč
milijonov za orožje.

In mislite, da so Francozi mnenja, da ko se Nemčija
oborožuje, da bo vzgojila vojake, ki bodo nabirali cvetlice
po francoskih poljih?

Namesto da bi Liga narodov še nadalje opominjala Ja-
ponce glede Mandžurije, naj raje vse skupaj spravi na gra-
mofonsko ploščo in jo pošlje Japoncem. Prihranjenega bo
mного denarja in časa, Japonci bodo pa imeli lepo zabavo.

Republika Čile je imela pet predsednikov v štirih me-
secih. Je bolj podobno vrtljaku kot pa revoluciji.

Mного avtomobilistov je moralo radi finančnih težav
prodati svoje avtomobile. In sedaj so najbrž zopet na nogah.

Ako je Roosevelt ukrotil Tammany tigra, tedaj bo brez
dvoma ukrotil tudi republikanskega slona.

Velik vodja naroda je tisti, ki nikdar ne pripusti, da bi
njegovi pristaši zvedeli, da je ravno tako bedast kot so pri-
staši.

Definicija depresijskega amerikanizma: silno se briga-
ti za brezposelne, potem pa naprtiti trgovcem toliko davkov,
da ne morejo dati dela.

In gotovo je Japonska raje v Mandžuriji kot pa v Ligi
narodov.

Mr. Coolidge nam je povedal te dni, da naš bančni
sistem še ni perfekten. Tudi mi smo bili istega mnenja, ko
smo vprašali na banki za posojilo.

In od Hoovrovih pohanah pišk iz leta 1928 nam letos
niti kosti niso ostale.

Glasom izjave profesorja dr. Pailthorpe današnji ro-
parji potrebujejo bolniško zdravljenje. Gospodarji, pri ka-
terih roparji vlomijo, naj skrbijo, da pridejo roparji res v
bolnice.

Delavski tajnik Doak pravi, da je Hoover preprečil sil-
no znižanje delavskih plač. Če bi bil Doak tedaj v Wash-
ingtonu, ko je to izustil, bi ga Hoover prijel za ušesa radi
neresnice.

V državi Wisconsin so volivci zavrgli La Folletta,
Clarence Darrow se je pa sprijaznil s cerkvijo. In drugi te-
den bomo najbrž slišali, da eks-kajzerja Viljema izvolili za
predsednika Francoske republike.

D O P I S I

Lorain, O.—Srečno smo pri-
peljali voz, naložen s pesmimi
do obletnice. Veliko je bilo tru-
da in požrtvovalnosti, a vse je
šlo lepim potom, kajti pri vsem
nam je pomagala dobra volja in
smisel za napredek.

En zanos imamo in ta je: da
vršimo svojo dolžnost dramiti
narod in mu lajšati s pesmijo
življenje in preganjati oblake
skrbi. En užitek imamo in ta je:
pevec s pevsko dušo ne živi, ako
ne poje. Nekaj mi vedno manj-
ka, ako ne poje in ko poje, uživa
in mu teče čas. Leto je za na-
mi, veliko smo dali slišati nara-
du, a to je šele pričetek, ker dru-

štvo se še razvija. Sedaj se pri-
pelo zopet vaje. Pevci in pevke
k nam, da nas bo več in da si ne
bo mogel noben očitati: "Nisem
storil, kar bi moral; življensko
nalogo nisem izvršil!" Zato vsi,
ki imate veselje do petja, k nam,
v "Naš dom."

Vaje se pričnejo prihodnji te-
den: v pondeljek moški, v torek
orkester, v sredo vsi pevci in
pevke.

Louis Šeme.

Cleveland (Collinwood), O.—
Letna sezona se je poslovila od
nas. Težko se bomo privadili
mrzlim jesenskim dnem. Ker smo

pa mi Slovenci rojeni za veselje
in zabavo, ne moremo sedeti za
pečjo, ampak hočemo tudi v mr-
zlih in neprijetnih večerih se
malo razveseliti. Zato smo skle-
nile članice ženskega kluba Slo-
venskega doma na Holmes Ave.
prirediti prav veselo zabavo dne
23. oktobra ob 7:30 zvečer v Slo-
venskem domu na Holmes Ave.
Vstopnina bo samo 25 centov. S
tem dobite tudi priliko za lepo
darilo, katerih je vseh skupaj 17.

Torej vidite, za 25 centov bo-
ste imeli vstopnico in dobitek.
Kuharice pravijo, da bodo imele
v kuhinji vse dobrote tega sve-
ta. Kelnarce se pa še bolj baha-
jo, da bo ohajčan prav od zida.
Jancova godba nam bo svirala
najlepše poskočnice. Torej za-
bave in dobrot bo na koše, za sta-
re in mlade. Prosim cenjeno ob-
činstvo, da se udeležite v kar
največjem številu in nam tako
pomorete do boljše kuhinjske
opreme. Na veselo svidenje vam
kliče

F. Susel, članica.

Cleveland, O.—Matere vo-
livke! Naredimo trden sklep, da
poidemo skupno na delo, da se
odpravi ta prokleta mizerija, v
katero nas je potlačil kapitali-
stični sistem s svojim velikim in-
ženjerjem. Znano vam je šte-
vilo brezposelnih in to splošno po
vsem svetu. Poleg teh je pa še
preko 200,000 mladine, ki tava
po tej bogati deželi brez vsega.
Čemu je tega treba?

V tem listu sem videla sliko
neke ženske, ki pravi, da ne mo-
re z osmimi tisočaki na mesec
dostojno preživeti enega malega
otroka. Kako ogromno število
je danes mater, ki nimajo niti
osem centov za celo družino. Kje
je pravica? Ali ni delavska ma-
ti več vredna, kot te zajedalke?
Želja vsake matere je, da bi se
njim otrokom dobro godilo. Srce
se ji krči, ko jih gleda v
tej depresiji, ko si od dolgočas-
ja ne najdejo mesta. Žalostnih
obrazov postavajo in ugibljujejo,
kaj bi počeli. Starše pa doma
skrbi, da ne bi začeli v slabo dru-
ščino.

Čudno se mi vidi, da so ljudje
še tako naivni, da ne sprevidijo
in še agitirajo za to dve stranki,
ki izkoriščata delavca na sploš-
no. Kandidata obeh strank obe-
tata nebo in zemljo, dala nam
bosta pa pekel in neizmerno gor-
je. Star pregovor pravi: obljubi-
biti in narediti je preveč. Ver-
jemimo kandidatu tretje stran-
ke, Norman Thomasu, ker on
nič ne obeta, ampak dosti jasno
razloži, kaj bo treba napraviti,
da se izkopljemo iz te mizerije.
Voliti moramo celo socialistično
listo. Kandidatje na tej listi so
možje, ki od kar so spoznali kri-
vico, ki se godi delavstvu, stoje
trdno v boju za delavske intere-
se. Naša dolžnost je, da sedaj
pokažemo, da cenimo delo onih,
ki nam hočejo dobro in to s tem,
da oddamo glasove vsi, od prvega
do zadnjega, našim kandida-
tom, ki jih bomo dobili na socia-
lističnem tiketu. Tako bomo sto-
rili svojo dolžnost in pokazali,
da znamo tudi sami kaj misliti.
Delujmo skupno za delavske in-
terese in boljša bodočnost se mo-
ra prikazati izza ogala.

Anna Pengov.

Cleveland (Collinwood), O.—
Preteklo nedeljo sem zopet imel
priliko, da sem poslušal petje
slovenskega pevskega društva
"Naš dom" v Lorainu, pod vod-
stvom vrlega pevovodje Mr.
Louis Semeta. Zbor je tekóm
enega leta priredil štiri koncer-
te. Ako bi kdo mislil, da to ne
da veliko truda in dela, naj kar
poskusi.

Šel sem tje v družbi Mr. John
Zulicha. Po poti mi je John re-
kel, da še ni slišal petje tega
društva. Ko jih je pa slišal, je
bil naravnost očaran in nikakor
ni mogel verjeti, da ta zbor ob-
stoji šele eno leto. Naročil mi
je, ako bom kaj pisal o koncer-
tu, naj se v njegovem imenu za-
hvalim Mr. Semetu, kakor tudi
zboru, za tako krasno petje.

Po koncertu smo jo ubrali pa

v spodnje prostore. Rečem vam,
da je bilo zabave na koše. Do-
mov se ni mudilo nikomur. Ura
na steni je čisto nemoteno reza-
la svoj umerjeni tik-tak. Kdo
se je brigral zanjo!

Naj bodo te vrstice v nekako
spodbudo nam vsem. Veliko se
da narediti, ako so ljudje složni
in da jim je kaj za našo krasno
pesem. Marsikateri izmed nas
bi si lahko očital, da koliko bi se
dalo tukaj pri nas v Clevelandu
prirediti, pa se ne. Eden ali
drugi bo rekel: zakaj pa ne pri-
redite? Le počasi, prijatelji. Po-
glej koliko pevskih zborov ima-
mo v Clevelandu in naj bo zbor
ta ali oni, vsak se bori za svoj
obstanek. Pevci in pevke vseh
teh zborov, ne samo da hodijo
redno vsak teden enkrat, dva-
krat k pevskim vjam, ampak
se morajo poleg vaj tudi denar-
no žrtvovati, da gre stvar na-
prej.

Sedaj pa pogledjmo, kako so
prireditve obiskane. Tužna nam
majka! Vsaka pevka priredi-
tev je bolj obiskana, kot pa kon-
certi naših društev. Mesto da
bi bila dvorana nabito polna, ka-
dar se vrši koncert, pa morajo
pevci peti skoro polovico prazni
dvorani. Ali mislite, ljudje bož-
ji, da to ugodno vpliva na pev-
ce? Nikakor ne. Ako jih clo-
vek opazuje, se mu v resnici smi-
lijo, ker na obrazu se jim čita,
koliko vaj, koliko truda in za pla-
čilo pa prazna dvorana.

Vidite in to boli. Ali je po-
tem kaj čudnega, da se naša mla-
dina tako nerada vpisuje v na-
še slovenske pevske zборе? Pra-
vijo: še tisti, ki razumejo sloven-
sko pesem, ne pridejo poslušat,
čemu naj se pa je jaz ubijam s
tem; saj se ne izplača. In tako,
mesto da bi hodili k pevskim va-
jam, jim je ljubše postopati
ogalov. Kaj se naučijo tam, si
vsak lahko sam predstavlja. Vse
drugučna slika bi bila, ako bi
bile naše dvorane polne, pa naj
priredi koncert to ali ono dru-
štvo. Mladina bi videla, da se
ljudje zanimajo za slovensko pe-
sem in marsikateri bi se vpisal
v društvo.

V nedeljo na koncertu v Lo-
reinu, sta bila z mano tudi dva
mlada, tukaj rojena fanta. In
ko sta zaslišala pesem, ki jima
je bila nekoliko znana, sta bila
vsa iz sebe. Eden mi reče: "Veš,
tale pesem me je pa tako užge-
la in žal mi je, ker nisem med
pevci na odru." Vidite in ta
fant pred letom ni poznal niti
ene slovenske črke. Veseli ga,
zato se zanima.

Dragi Slovenci! Sezona za
koncerte je tu. Marsikatero
pevsko društvo bo priredilo kon-
cert v tem času. Kaj je naša
dolžnost? Obiskovati njih pri-
reditve! Res so slabi časi, pa
slabi časi so tudi za pevce, pa še
vseeno držijo, se trudijo in sku-
šajo z veselo pesmijo vsaj ne-
koliko ublažiti življenje v tej
dolini solz. V teku enega leta
sem bil v Lorainu na vseh štirih
koncertih in rečem tole: vsa čast
vam, ker vsakokrat je bila dvo-
rana polna. Ali mislite, da v
Lorainu niso slabi časi? O, tu-
di tam se slabo dela, nekateri
sploh nič, pa vseeno žrtvujejo
vsaj tisto malo vstopnino in s
tem pokažejo, da ljubijo sloven-
sko pesem.

Torej, kot sem že omenil, pod-
pirajte slovenske pevske zборе,
kjerkoli vam je mogoče. Mar-
sikatero urico boste preživeli
med pevci. Morda mi bo kdo
oporekal, češ, ni mogoče. Je mo-
goče, samo malo dobre volje je
treba, pa gre. Kot so mi pove-
dali, v Lorainu je okrog 1200
Slovencev, v Clevelandu imamo
pa štiri slovenske fare, ki imajo
vsaka več kot 1200 članov. To-
rež ako je v Lorainu mogoče, je
še lažje pri nas. Semo nekoliko
dobre volje in zanimanja je tre-
ba.

Toliko o tem. Po zabavi v do-
mu, smo se še oglašili pri druž-
nici Polutnik. Ako hočete v res-
nici priti v društvo veselih in do-
brih ljudi, ustavite se pri tej
družini. Kakor hitro smo sto-
pili čez hišni prag, so že začeli
Polnutnikovo oče in mati nositi na

mizo dobrote tega sveta. Pri-
tem so jima prijazno pomagale
njih hčerke, ki so vedno veselega
obrazu, kar največ šteje pri slo-
venskem dekletu.

Prav lepa hvala za postrežbo.
Ako prilika nanese, pa se še vi
oglasite pri nas. Vi Lorainčan-
je, pa le tako naprej podpiraj-
te svoj pevski zbor in njega pe-
vovodjo in uspeh vam je zagot-
ovljen. Ti, Lojze, pa le koraj-
žno naprej. Ne zmeni se ne na
desno in levo, ampak delaj za
procvit slovenske pesmi. Tudi
Tebi bo zasijalo lepše solnce,
kot Ti morda sije danes.

Naj zadostuje to za danes.
Drugič vam pa opišem vožnjo
iz Loraina v Cleveland, ker pre-
vozili nismo nič manj kot 93
milj, predno smo bili doma. Ka-
ko se to napravi, boste slišali po-
zneje. Pozdrav vsem in na svi-
denje.

Rakar.

Smrtna kosa v Girardu

Girard, O.—Teden nazaj
sem poročal, da se je moral pod-
vreči težki operaciji na želodcu
naš priljubljeni rojak John Vi-
dergar. Danes pa sporočam, da
je bila koščena žena pretr-
gala nit življenja, po enem ted-
nu mučne bolezni, v starosti 58
let. Zatisnil je svoje oči za ved-
no v torek 18. oktobra ob sedmih
zvečer. Tako se je John veselil,
da se poda na pomlad na rodno
grudo k svoji družini, ali usoda
mu tega povratka ni pripustila.
In tako ga bo krila ameriška
zemlja, katera ima pod svojo
odejo že nšteto naših bratov in
sester. John je bil jako marlj-
va duša in priljubljen povsod.
Spadal je k društvu Ljubljana
št. 49 SNPJ in k društvu Slo-
venska Bistrica št. 42 SDZ. Bil
je tudi delničar našega SND.
Naselbina ga bo zelo težko po-
grešala. V Ameriki je bival čez
dvajset let. Tukaj zapuščala eno
sestro in brata ter več sorodni-
kov. V stari domovini pa ženo
in štiri sinove in nekaj bratov.

John, poslovil si se od nas za
vedno iz te doline solz. Naj Ti
bo lahka ameriška zemlja. Nje-
govi družini, kakor tudi ostalim
sorodnikom pa izrekamo naše
iskreno sožalje.

John Dolčič.

PRI SV. KRISTINI

Euclid, O.—Kot sem zadnjič
enkrat čital, da pri nas v Eucli-
du, oziroma pri fari sv. Kristine,
smo pa res pogostokrat zaposle-
ni z raznimi veselici. Celo
slabi časi nimajo dosti veljave.
In to nedeljo večer se bo zopet
nekaj vršilo in sicer maškera-
dna veselica pod nadzorstvom deklet
Marijine družbe. Da bo to zopet
nekaj zanimivega, je pač umev-
no. Zato me ima pa tudi fir-
bec in če bo le mogoče, grem po-
gledat, pa mageri če dobim prvo
ali zadnjo nagrado. Na nočem
ničesar omenjati o dobrih, ki
so pripravljeni za najlepše, naj-
pomembnejše in najgrše maske,
naj zadostuje to, da kolikor mo-
goče veliko število mask poseti
veselico 23. okt. ob osmih zve-
čer v spodnji šolski dvorani na
Bliss Rd. Izvrstna godba pod
vodstvom "Red" Brancelj bo
igrala poskočnice. Za vse drugo
pa bo skrbel odbor.

Gori omenjena prireditve bi se
imela vršiti 30. oktobra, ker se
je pa deklefom mudilo, so en te-
den prehiteli in prepustile pri-
hodnjo nedeljo starejšim možem
Najsvetejšega imena. Ti možje
bodo skušali pripraviti nekaj po-
sebnega ter bodo imeli tudi god-
bo za stare in mlade in ne vem
kaj še vse drugega.

Opozarjam torej cenjene fa-
rane in občinstvo od blizu in da-
leč, da pridejo, ker jim ne bo
žal, gotovo da ne. Poskušali bo-
do ta novega, čeprav bo malo
godrnjal, pa nič zato. Mislim
pa, da se tozadevno drugi teden
še nekdo oglasi.

Kaj pa politika letos in bre-
delnost? Zdi se mi, da ni vredno
razpravljati, kajti Mrs. Prospe-
riteta še vedno spremlja Mr. pre-
zidentna in ga bo vse njegove ži-
ve dni. Mi delavci pa že tri leta

Staro zanesljivo
TRINERJEVO
GRENKO VINO
Tonika za želodec in
odvajanje

Če verjamete
al' pa ne.

obiramo pohane piške in na vsa-
kem dvorišču sem videl danes
zjutraj tri podrte, onemogle li-
zike.

Dragi bralec! Potrpi malo, če
te vprašam: ali si ga kaj stisnil?
Ali premišljuješ, če bi ga? No,
sedaj je čas za to. Jaz sem imel
toliko sreče, hvala Bogu, da sem
ga prijatelju napravil tri sodečke,
pa je samo dva vzel, meni pa
enega odstopil. How's that! Po-
zdrav!

Anton Potokar.

Vodovodni načrti

Napram županu Millerju so
prinesli zadnje dneve očitnja,
češ, da zadržuje prodajo bondov
za vodovodne naprave, ki bodo v
10. letih veljale Clevelandčane
\$58,000,000. Županu se očita, da
zadržuje delo. Prvi del proraču-
na za te naprave znaša \$4,000,-
000, in financirji želijo, da bi se
izdalo bonde za to svoto. Toda
župan je mnenja, da se bo izda-
lo zaenkrat le za \$1,200,000 bon-
dov, kar je neobhodno potrebno,
drugo pa pozneje, ko nanese pri-
lika. Ako bi se izdalo bondov za
\$4,000,000, bi potom bondov dob-
ljeni denar ležal v bankah, in bi
mesto dobivalo k večjem 2 od-
stotka obresti, dočim bi moralo
na izdane bonde plačevati 5 pro-
centov. Ker se pa denar takoj
ne potrebuje, bi bilo neumestno
trošenje denarja, ako bi se vsi
bondi takoj izdali.

Če je res

Iz bližnjega mesta Galion,
Ohio, se poroča, da je družba
Ohio Overcoat Co. tako zaposle-
na, da je štiri tedne zadaj za na-
ročili. Dobila je hkrati 5,000 na-
ročil. Družba je upeljala dvojni
"šit" po 9 ur vsak.

Dnevna vprašanja

1. Kateri dve deželi je dobila
Francija od Nemčije po kon-
čani svetovni vojni?
2. Kdo je bil gospodar mesta
Reke pred svetovno vojno
in kdo gospodari danes tam?
3. Koliko neodvisnih držav je
nastalo iz bivše ruske care-
vine?
4. Katera dežela je dobila Ki-
taucau pokrajino na Kitaj-
skem po svetovni vojni?
5. Kdo je bil pred svetovno
vojno lastnik Sirije in Pale-
stine, in kdo denes gospoda-
ri v teh deželah?
6. Kam je pripadala pred sve-
tovno vojno Armenija in
kam pripada danes?
7. Kdo dobiva višjo plačo, se-
nator ali kongresman?
8. Kdaj se je vršilo prvo ljud-
sko štetje v Zedinjenih dr-
žavah?

Odgovori na vprašanja

9. Ali so vam znana imena de-
setih največjih mest v Ame-
riki ob priliki prvega ljud-
skega štetja?
 10. Kdaj se je vršilo zadnje
ljudsko štetje?
- ODGOVORI — — — ETAINT
1. Alzacijo in Loren.
 2. Avstro-Ogrska. Italija.
 3. Poljska, Finska, Latvija,
Estonija in Litvinska.
 4. Japonska.
 5. Turčija. Francija posedu-
je danes Sirijo in Anglija
Palestino.
 6. Armenija je bila prej tur-
ška lastnina, dočim pripada
danes Rusiji.
 7. Senatorji in kongresmani
imajo enako plačo, \$10,000
na leto.
 8. Leta 1790.
 9. Philadelphia 44,442, New
York 33,131, Boston 18,038,
Charleston 16,359, Balti-
more 13,503, Salem, Mass.
7,941, Newport 6,715, Pro-
vidence 6,380, Richmond 3,
761, Albany 3,459.
 10. Leta 1930.

"Dajte mati, dajte mi pešči-
co moke, da si skuham močnik;
sem še tešč in nisem že tri dni
nobene gorke žlice v želodcu vi-
del," se je napravil švec jako
ponižnega in Bopu dopadljive-
va.

"Nimam," pravi gospodinja,
"nimam niti prahu moke pri hi-
ši. Pojdi v božjem imenu do
druge hiše, ki imajo vsega do-
volj."

"Če pa nimate moke, mi pa
vsaj dovolite, da si zakurim na
vašem ognjišču, in posodite mi
pisker, pa vam pokažem, kako
se skuha močnik iz drenovega
klinca."

"Pa zakuri," dovoli skopa go-
spodinja in prinese švelcu sa-
jast pisker, švec nalije vode,
vzame iz žepa velik drenov kli-
nec in ga vrže v pisker. Potem
se pa vsede in čaka, da bo začel
vreti. Gospodinja zvesto gle-
da, kako bo tuji berač skuhal
močnik iz drenovega klinca in ga
radovedno opazuje.

Ko voda zavre, švec prosi go-
spodinja za pest moke in gospo-
dinja mu jo da. Prosi za malo
sol, gospodinja mu jo tudi da.
Ko se je moka dobro pokuhala,
prosi švec za jajec. Dobi jajec
in ga primeša v močnik. Potem
zaprosi za malo zabele, kar vse
dobi. Še enkrat dobro pomeša,
potem pa da pokusiti gospodnji.
Ta pokusi, pa reče: "Hencajte
vendar, pa ne bi verjela, da bo
tako dober močnik iz drenovega
klinca. Takega bom tudi jaz se-
daj kuhala in si bom veliko pri-
šparala."

Tako je dobil švec od skope
gospodnje dober zajetek, obli-
nil je še klince, ga spravil v žep,
gre proti vratom in reče:

"Ali boste sedaj znali, mati?
Le klince vrzite v pisker — dru-
go bo pa Bog dal!"

Katera žival lahko prenese
največ mraza?
Bolha, ki pri največjem mra-
zu v srcaji hodi okrog.

Lahko smo ponosni na našo rast!

V resnici smo Slovenci lahko ponosni na svoje mlade inteligente, katerih tudi ni malo. Vsako leto jih imamo več, ki izvršajo na raznih univerzah študije za svoj življenjski poklic. Slovenci smo po številu samo nekaj nad en milijonski narod, po literaturi in kulturi pa lahko rečemo, da se merimo z največjimi narodi sveta. Vsak Slovenec se mora tega zavedati in biti ponosen na to.

Cleveland je takorekoč metropola Slovencev v Ameriki. Ako pogledamo na naše, tukaj rojene Slovence in Slovenke, jih vidimo v raznih višokih in odgovornih službah, so profesorji, duhovniki, zdravniki, zobozdravniki, inženjerji, odvetniki itd.

Vsak tukaj rojeni Slovenec, ki je z uspehom končal te ali one študije, je v ponos slovenskem narodu. To je čast za starše, brate in sestre, za sorodnike, za naselbino in ves slovenski narod v Ameriki. Inteligenca tega ali onega naroda je zvezda vodnica naroda. Dokler bomo imeli vsako leto novih mladih moči, bomo rasli kulturno in gospodarsko.

Ne smemo prezreti letošnje leto newburške naselbine. Vsa naselbina je lahko ponosna za novega, visoko izobraženega zdravnika, dr. J. J. Folin-a, ki je pred nedavnim odprl svoj urad na 8451 Harvard in Broadway. Rojen je bil v Newburgu 12. aprila 1903. Njegovi starši so

DR. J. J. FOLIN

dobro poznani in spoštovani v Newburgu in okolici. Starši so doma iz Rožempelja fara Dobrič pri Trebnjem na Dolenjskem. Dr. John J. Folin je mladika newburške naselbine. Kot deček je pohajal v šolo sv. Lov-

renca, višje šole je pa dovršil v St. Vincent College. Na univerzo je pohajal v St. Louis in na državno univerzo v Columbus, Ohio.

Dr. John J. Folin se je že v zgodnji mladosti zanimal za

zdravniško vedo in poklic, katerega si je pozneje tudi izbral. Vse izpite je izvršil z najboljšim uspehom leta 1929 na državni univerzi v Columbus, Ohio. Njegova dijaška leta mu niso bila z rožicami posuta. Pot je bila bridka in s trnjem posuta radi pičlih denarnih sredstev. Večkrat je moral prekiniti šolo, ter je šel delat, da si je zaslužil denar za nadaljne študije. Zato je pa tudi zdravnik, ki razume in občuti kaj je delavec, trpin in siromak in takega tudi potrebujemo.

Ko je leta 1929 dokončal vse študije na univerzi, se je podal za dlje časa v bolnico, da si zadobi nadaljne prakse. Ni se mu mudilo odpreti urada, ker je gledal predvsem na to, da se v vseh ozirih temeljito pripravi in da pride v Cleveland kot izkušen zdravnik. Od leta 1929 do 1932 je deloval v bolnici v Akronu pri slovečem zdravniku, kjer si je pridobil bogatih izkušenj, kar bo njemu v čast in bolnim v pomoč.

Minulo poletje se je vrnil v Cleveland in odprl svoj urad, tako da je sedaj med nami, kjer bo imel, o tem smo prepričani, najboljši uspeh, kar mu tudi iz srca želimo.

Dr. John J. Folin se tudi zanimala za kulturna in razna druga društva, ter mu je v največje veselje, ako vidi napredek.

Lahko smo torej ponosni na našo dorast, na našo kri!

DAN VESELE ZABAVE JESEDAJ TUKAJ

Cleveland, O. — Večer, o katerem se je že več tednov pisalo, se je končno približal. Na ta večer želi Community Welfare klub narediti največ dobička, s katerim denarjem bi se potem moglo nadaljevati šolekoljubno delo ter pomagati nujno potrebnim družinam. Odvisno je ravno od te veselice, ali se bo moglo delo prekiniti ali nadaljevati. Kakor je bilo že omenjeno, da je blagajna te organizacije popolnoma izčrpana, to pa radi tega, ker je bila sila jako nujna in je še vedno bolj, ker vedno se javljajo družine in prosijo pomoči. Ali bomo morali odkloniti pomoč? Upamo da ne, ker se zanašamo na uspeh te veselice. Kako moremo pustiti te uboge radi depresije prizadete družine v bedi in lakoti? Mrzle noči, pusti dnevi, nezakurjene peči, prazne omare, prazni želodci, strto telo, potrta srca — se nimajo obrniti nikamor, ako od nas ne pride pomoč.

Welfare klub organizacija je edina, ki skrbi za slovenske sirote. In njih blagajna je prazna. Kako tedaj pomagati?

Nas vseh sveta dolžnost je, da zopet napolnimo blagajno s tem, da se polnoštevilno udeležimo dobrodelne veselice v soboto večer, 22. oktobra v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Pokažimo, da imamo sočutje in dobro srce do bližnjega. In ko se bo v nedeljo zjutraj vršilo štetje, da bo lep dobiček, lepa vsota denarja romala v blegajno za sirote, ki bodo zopet veseli vsaj nujnih potrebščin. Kako vam bodo hvaležni, ker jim ne bo treba ozebat v hudi zimi. Samo vaša navzočnost lahko oblaži srce, zato pridite na to prireditve, ki bo v počast 200 letnice praznovanja velikega dobrotnika človeštva, George Washingtona.

Ne bo pa z vašo navzočnostjo pomagano samo trpinu, ampak boste tudi semim sebi napravili jako zabaven večer. Ker na tej prireditvi se vam bo nudilo veliko lepe zabave in prepričani smo, da vam bo ta večer ostal v trajnem spominu.

Pri tej prireditvi bo igral naš priljubljeni dr. William J. Lausche 11 komadni orkester. Plesali boste lahko sanjave valčke, poskočne fox trote itd. Glavni march se bo pričel ob enajstih in za dve uri bo veselja in smeja na koše. O polnoči se bodo

določili in razdelili door prizes, nato bo sledil konfetti karneval. Al' bo to vriščanja in smeja! Oh, boy!

Ali hočete vse to zamuditi in se potem kesati, ko vam bo vaša sosedja pripovedovala o zabavi. Ne, tistega pa že ne! Tudi jaz hočem biti tam in kolikor nas bo moglo iti v dvorano, da se bomo malo pozabavali in pozabili naše gorje. Tako se govori in stori.

Dobili boste tudi lahko okusen prigrizek, kadar ga boste poželeli. Ker je vstopnina samo 75 centov, zato upamo, da se ne boste obotavljali. Kaj boste vse užili za ta denar. Pomagali boste svojem rojaku v njegovi bedi, pri tem boste pa tudi vi sami užili veliko veselja. Kdo more zamuditi to priliko?

Rojaki, apeliramo na vašo usmiljena srca, v nadi, da nam boste pomagali nadaljevati veliko delo usmiljenja vsaj za one, ki so nujno potrebne. Vemo, da naš klic in klic trpečih ne bo zastoj, zato vam kličemo: hvala, Bog plačaj!

Ker vemo, da vas zanima, kaj vse se bo dobilo za darila (seveda samo oni, ki bodo imeli srečo), naj navedemo nekaj: za door prizes, najlepši kostum, najboljši ples itd. Za to bo 15 daril in tu so imena postrtovalnih darovalcev:

Pol ducata osebnih slik Bukovnik Studio, električni likalnik Demshar Radio Sales, namizna svetilka Mr. in Mrs. Martin Dulc, radiant heater, mala pečica A. Grdina & Sons, 52 kosov namizne posode Grdina Hardware, en zaboj cigar Mrs. Mary Kushlan, 5 dolarni dental certifikat Dr. James W. Mally, ukelele Anton Mervar Music Store, pet dolarni čistilni certifikat Frank Mervar Cleanings Co., sladko presenečenje Mr. John L. Mihelich, jesenska košarica Louis J. Prince, grocer, permanent wave Skok Beauty Salon, električni toaster Superior Home Supply, 3 dolarni certifikat John Tamožič, grocer, card table, mala miza Mrs. Frank Zakrajšek.

Vsem darovalcem, kot: dr. William J. Lausche, direktor orkestra, Bruss Radio Service Co., za njih postrežbo in Mrs. Mara Kushlan za razkazovanje daril in njenem izložbenem oknu, vam v imenu Community Welfare

P. M. Lauman—Rand Bigot:

SKRIVNOSTNA SNOV

ROMAN

“To je izredno,” je dejal ta, ko je prečital članek; “toda dragi moj Escander, stvar je preveč romantična in to dekle smatra svoje sanjarije za resničnost.”

“Isto so dejali Trojanci o Kasandri,” je odgovoril Escander. Glavni urednik je bil nato užaljen, ker pa je svojega sotrudnika visoko čislal, mu tega ni hotel pokazati.

“Pomirite se, vaš članek bo izšel, toda v dveh vrsticah bo ist odklonil vsako odgovornost zanj; razen tega bom telefoniral ministru za notranje zadeve, da zvem, kakšno mnenje imajo tam o tej stvari.”

Escandra je prikimal, menda bolj iz pomilovanja kot iz pri-trjevanja, medtem ko je glavni urednik prijel za aparat.

“Dajte mi, prosim, ministrstvo notranjih zadev, kabinet ministrskega predsednika.”

Pričakujoč zvezo je spraševal Escandra o dekletu.

Ta mu je pravil celo stvar zelo hladno toda prebrisi Le Sauter se je lahko nasmehnil. V tem trenutku je dobil zvezo.

“Vi, gospod predsednik? Le Sauter govori... Dobro, hvala... Čujte, Escander mi je prinesel izreden članek o dekletu, ki ste ga sprejeli to jutro... Kaj? ... Aha, da... gre za znanstvenika, ki je baje iznašel... Da, tako je.”

Le Sauter je obmolnil in čulo se je samo še praskanje telefona. Štiri ali pet minut pozneje je glavni urednik odložil aparat.

“Dragi moj,” je dejal Escander, “vašega članka ne bom priobčil. Minister je mnenja, da je trenutno nevarno vzmernjati javno mnenje. Želi osebno govoriti z vami. Pojdite k njemu danes zvečer.”

Escander je hladno vzel svoje papirje nazaj, jih zganil, vtaknil v žep in dejal:

“Prosil bi vas dve stvari.”

“Kaj?”

“Kredit šestov frankov na mesec na račun osebe, ki vam jo bom označil in to skozi šest mesecev, drugič pa, da smem zasledovati to zadevo na svoj račun in odgovornost, ne da bi pri tem zanemarjal svoje službe.”

“Čujte,” je dejal Le Sauter, “vi ste pa res strašen človek. Naj bo! Toda ali se sme vedeti, kdo je ta oseba?”

“Ne... to se pravi za enkrat še ne.”

“In vam gre le za interese lista?”

“Edino oni me vodijo.”

“Dobro torej. Ne pozabite na obisk pri ministru. Na svidenje.”

Minister za notranje zadeve in časnikar sta bila sošola iz srednje šole in sta se tikala. Escander je bil ob deseti uri v ministrovem kabinetu.

“Hotel sem te videti, da se najprej oprostim, ker sem poročal peruti tvoji nevarni raci in pa da te obvestim o gotovih važnih dogodkih, ki te bodo zanimali, o katerih pa ne smeš nikomur črhati besedice.”

“Povej mi, ali ne bi bil že čas, da bi delali malo drugačno politiko?”

“Ti si divji, toda to bo prešlo. Če bi se bavil s politikom...”

“Bi jo delal čisto odkrito.”

“Takoj te bom prepričal, da to ne gre. Anglija, s katero delujemo skupno, nam je stavela predlog, naj skličemo veliko mednarodno konferenco, zato da se skupno pogovorimo o obrambnih sredstvih zoper napade Radžisrakov. Kot vidiš, je zadeva važna in nepotrebno, da celo nevarno je, zadevo razupiti. Ta konferenca se sestane v najkrajšem času in te bom pred vsemi drugimi o njej obveščal... Dolžan sem ti to, kajti na mojo prošnjo ne bo objavil Le Sauter tvojega članka... Veruj mi, da je tvojo mlado prerokinjno zmedla misel na Devico Orleansko. Ti časi so pa minuli. Pusti to dekle v miru in pripravi svoje kovečke.”

“Ali naj bo to opomin, nasvet ali karanje?”

“Nič takega. Sicer pa lahko delaš, kar hočeš; zahteval bom sedaj od Le Sauterja, naj ničesar ne objavlja o Radžisrakih razen točnih informacij.”

“Dobro. Ali mi hočeš storiti uslugo?”

“Prav rad, če mi je možno.”

“Dva ministra finskega kabineta sta resignirala.”

“Napiši mi list za ministra prosvete. Rad bi, da dobi nekdo dopust.”

“To pa že, tu imaš.”

“To je vse, hvala. Na svidenje.”

“Na svidenje... Ali si še vedno jezen?”

“Nasprotno, zelo sem srečen, moram ti to iskreno priznati.”

In Escander je odšel. Zunaj si je prižgal izborni smodko, kar je bil pri njem znak popolnega zadovoljstva.

V provincu pa je čakala Germaine Lauriere. “Le Monde” ni prinesel članka, o katerem je govoril Escander. Strašen dvom je vstal v srcu dekleta. Ali jo je ta mladi mož, katere mu se je zaupala, potegnil?

Tri dni je kupila “Le Monde” in vsako jutro jo je čakalo novo razočaranje. Toda tretji dan je prejela brzojavko. Bila je zelo kratka.

“Pridem k vam ob dveh. Escander.”

Dekle si je globoko oddahnilo. Pokazala je brzojavko svoji materi in obe ženski sta z različnimi občutki nestrpno pričakovali prihoda mladega moža.

VIII. Nova sotrudnica dnevnika “Le Monde”

Ko se je Escander predstavil, je razložil, zakaj njegov članek ni izšel, potem pa je prosil dekle, da bi smel z njo samo govoriti.

Germaine ga je vedla v mali vrt in tu sta se sprehajala med grmičevjem in vrtnicami sredi blagodišnih gredic.

“Gospodična,” je dejal Escander, “ali mi dovolite, da vam smem sviti vprašanje? Mor-da se vam bo zdelo nediskretno: ne prihajam, da vam storim uslugo, temveč nasprotno, prišel sem vas prosit usluge.”

“Govorite.”

“Koliko zaslužite s tem, da poučujete kemijo in fiziko, ki se zanimam v to ravno toliko kot za lanski sneg.”

“Dvesto petdeset frankov na mesec.”

“To ni mnogo,” je dejal Escander, “toda v desetih ali petnajstih letih si že lahko zaslužite palme akademije.”

Germaine se je nasmejala.

“In življenje v Provincu tudi ne nudi mnogo zanimivosti.”

“Znam svoj poklic.”

“Vem, toda ta je nevhvaležen in vredni ste česa boljšega. Jaz vas pa rabim. Odkar sva se srečala, sem na delu. Iskal sem Lamberta, toda Jacques Lambert je izginil. In čuden slučaj: izginil je pred dvema leti — natančno pred dvema leti, preden je prišlo strašno zlo nad človeštvo in sicer najprej na Francijo. To si je treba zapomniti. Vi ga poznate, jaz pa ne. Lahko bi šel mimo njega, ne da bi ga spoznal. In vendar sem prepričan, da moramo iskati tam, kjer je on.”

“Jaz sem istega mnenja.”

“Lepo. Torej ste razumeli, kako koristni nam morete biti? Prinašam vam sledeče: plačan dopust za šest mesecev, častno službo pri našem dnevniku s plačo šeststo frankov na mesec. Poslušajte me... Ker ne dvomim, da boste sprejeli to začasno službo, sem vam poiskal v snažnem prijetnem delu Pariza malo, ljubko opremljeno stanovanje, kjer bi lahko živeli s svojo gospo materjo. Dodam še sledeče: mislim, da bi mogla midva skupaj storiti nekaj dobrega. Nekaj mi pravi, da sva na dobri sledi. Menda bova uspela?”

Dekle je molčalo eno minuto. Bila je vsa zmedena. Boječe je pogledala Escandra.

“Nisem sama.”

“Ali hočete, da govorim z vašo gospo mamo v tej vaši zadevi?”

“Ne, to storim sama. Kmalu bom nazaj.”

Lehni korakov je odšla in kot pri prvem srečanju je Escander gledal njeno vitko postavo, ki se je oddaljevala.

(Dalje prihodnjic)

* Dva ministra finskega kabineta sta resignirala.

DNEVNE VESTI

Društvo “Slavulj”

Hrvatsko pevsko društvo Slavulj iz Detroit Michigan, nas prosi, da objavimo, da priredi društvo “Hallowe'en ples” in partijo s kartami, in sicer v soboto, 29. oktobra, v klubovih prostorih na 116 West Six Mile Road, Detroit. Odbor je pripravil dvoje daril, katerih eno dobi najfinejša maska in eno najbolj komična. Vstopnina k plesu je samo 25c. Vsakdo bo dobrodošel! Občinstvo je prijazno vabljeno. Društvo “Slavulj” je ono društvo, ki je lansko leto tako sijajno nastopilo tekom hrvatskega radio programa.

Broadway tržnica

Mestna tržnica, ki se nahaja na Broadway in Canton Ave., bo najbrž podrtja. Kot se je izjavil direktor Matia, tržnica ni več primerna za svoje namene. Ali se mora podreti in zgraditi nova, ali pa se jo opusti. Mesto imo s to tržnico več stroškov, kot pa znašajo dohodki. Le par trgovcev se nahaja še v tržnici.

* Nemška vlada je dala aretirati 18 voditeljev nemške stranke fašistov.

* Blagajna nemške fašistovske stranke je popolnoma prazna.

MALI OGLASI

Naznanilo

Članom in članicam društva Državljan št. 33 S.D.Z. naznanjam, da sem se preselila; moj novi naslov je: 1070 E. 69th St. Asesment se bo pobiral na omenjenem naslovu. — Mary Spindal, tajnica.

Lepa soba

se odda poceni poštenemu fantu. Gorkota in kopališče. Vprašajte na 1139 Addison Rd.

Lepa stanovanja

Oddajo se sledeča stanovanja: 3 sobe za \$10; 4 sobe za \$13; 5 sob za \$15; 6 sob, toilet in furne za \$18. Kdor želi kaj primerne, naj se zgleda na 1177 E. 60th St. (248)

Zelje naprodaj

Naprodaj je 4000 lepih zeljnatih glav, katere prodajam po en cen funt. Naprodaj je tudi domač med, fin krompir in čebula. Nadalje sadna drevesca, brinje, vrtnice, vse po zelo nizki ceni. Vprašajte pri

M. Hribar

Route No. 86
Painsville, O., blizu 5 points.
(Oct. 15. 22.)

NATIONAL

WATCH & JEWELRY REPAIRING
J. C. BUKOVEC, lastnik
v Slov. Nar. Domu, soba št. 10.
6411 St. Clair Ave.
DELO IZVRSTNO IN JAMČENO

DR. J. V. ZUPNIK

zanesljiv zobozdravnik

Mnogo let na istem mestu.
St. Clair vog. 62. ceste.
Vhod samo iz 62. ceste.
Knansovo poslopje.

GOVORI SLOVENSKO

Uradne ure od 9. zj. do 8. zv.

Leopold Kushlan

SLOVENSKI
ODVETNIK

6411 St. Clair Ave.
Soba št. 7
Tel. Henderson 519

DOBER PREMOG!

Točna postrežba
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Stari Cimpermanovi prostori
Henderson 5798

FRANK ARKO, zastopnik

FURNACE AND SHEET

METAL SUPPLIES
Popravila na vseh modelih. Direktno k vam po cenah, na debelo.
Monier Furnace Sales & Service Co.
15301 Schod Ave.
Glenville 1162

NOVE TUBE ZA STARE

Sedaj imate priliko, da zamenjate vaše stare tube za nove. Mi vam damo za vsako tubo 33 centov kredita. Prinesite tube k nam, da jih pregledamo na našem aparatu brezplačno in zamenjajte vaše stare tube za najboljše tube in to so RCA tube.

Ta ponudba je veljavna samo za dva tedna, torej ne odlašajte, ker take prilike ne boste zopet kmalu imeli. Se vam priporočam,

Anton Mervar

6921 St. Clair Ave.

:- Preskrbite si kapljico! :-

Kakor vsako leto, tako tudi letos lahko kupite pri meni najboljše grozdje, katerega stisnemo za vas za mal denar. Lahko tudi pripe-ljete svoje grozdje in ga vam pri nas stisnemo. Pri meni dobite najboljše sode od zganja, ki so letos prav poceni. Kdor hoče fin most, ga lahko dobi pri meni. Se priporočam

JERNEJ KNAUS

1052 E. 62d Street

Henderson 9309

Prvovrstna katavba grozdje z otokov!

Enako tudi fino konkord grozdje. Velika izbira finih sodov. Prepričajte se!

LOUIS ERSTE

6209 Schade Ave. Henderson 7857

ARNOLD ZWEIG:

Slučaj narednika Griše

Za "Ameriško Domovino" prestavlja M. U.

V sobi je zavladała smrtna tišina. Straže, ki so prišle od zunaj so stale nepremično v pozoru. Na pragu se je Griša še enkrat ozrl: še enkrat je pogledal na okna, na mizo, na klopi, pogledal po vojaki, ki so vsi prenehali z igranjem, čitanjem, pisanjem — stali v pozoru. Nato je spregovoril: "Tovariši, želim vam sreče!"

Nemci se niso niti ganili, le eden med njimi, mladinec, je zaklical za njim: "Bodi srčen, tovariši, in zbogom!"

"Požuri se!" je prišel glas od zunaj.

Griša se je trenutno zavrtelo v glavi: vendar je krepko pobesil čeljust, stisnil nato zobe ter odšel s korporalom in dvema domobrancema mimo straže pri ograji. Zunaj sta čakala nanj dva narednika na konjih: Spierauge na debeli, zapani kobili, Berglechner na živem rjavcu. Štiri vrste mož, vsaka po štiri, vsi v enakih zelenkastih uniformah, s čeladami in puškami na ramenih — tam so stali lovci ter čakali pripravljeni na hod.

"Saj nima še zvezanih rok," je dejal Berglechner Spieraugeju.

Spierauge je stisnil ramena. Saj vendar ni treba Griši vezati rok. Berglechner pa je bil pedant. Brez besedice je Griša prekrizal roke na hrbtni in voljno pustil, da mu jih je korporal Schmielinski, čigar roke so se še vedno tresle, zvezal.

Griša se je zazrl v konjenika, čigar glas in obnašanje je bilo dokaj različno od onega, ki ga je bil vajen pri Nemcih, s katerimi se je dosedaj sestel. Nato je pogledal po lovcih: hladnokrvni ostrovidci, si je mislil. Dve vrsti pred njim, dve za njim, on sam v sredi. Oba narednika sta pognala konje. Berglechner je imel jahači na čelu, Spierauge zadaj: Berglechnerju pa se je zahotelo družbe, zato se je morala tudi stara Liza postaviti na čelo. "Hodoma, pohod!" in četa se je premaknila ter šla v ritmičnem koraku po cesti.

Griša je strmel naravnost pred se. Gledal je vrsto čelad, ki se je zibala v koraku pred njim, videl cevi pušk, ki so štele nad glave mož. Vsakdo je poznal v Mervinsku prostor, kjer so se izvrševale eksekucije. Morišče je bilo na vzhodni strani mesta, v starem kamnolomu. Ko so šli mimo Veresejeve trgovine, so videli pred hišo sani, ki so čakale duhovna, ki pa ni še prišel. Narednik Spierauge je ves čas mislil na duhovna, ter sklenil, da jih bo ta najbrž dotekel, ako bo sploh prišel, kje za mestom. Tedaj se jim je pridružil tudi štabni narednik Pont. Zajahal je k obema poveljnikoma ter se jima predstavil kot zastopnik divizijskega sodišča. Nato je Pont mirno jahal za četo. Oba narednika na čelu sta gledala naravnost predse, kakor se to pač spodobi poveljnikom. Mrmranje in šepetanje je spremljalo četo vsepovsod, koder je šla. Ženske, ki so stale ob poti, so se križale, moški pa so strmeli v Ruso, ki je šel sredi čete z zvezanimi rokama in redom sv. Jurija na prsih. Ljudje niso prejemali časopisov, pač pa se je novica kakor blisk razširila od ust do ust. In še isti večer je vsakdo v Mervinsku vedel, kdo je obsojen Rus in marsikatera pobožna molitev za njegovo dušo se je dvigala k nebu, toli med Judi, kolikor

med katoličani in pravoslavni.

Griša je stopal srčno naprej. Gledal je pročelja hiš na levi in desni, kjer so živeli njegovi prijatelji, ki pa mu niso mogli pomagati. Globoko je dihal in nič več ga ni objemal oni strah katerega se je tako bal in kateri je grozil prej, da ga uniči. Oziral se je okoli sebe in videl vse, kar je bilo na tem milem svetu. Videl je nadpise nad trgovinami. Videval vrata, po štiri okna v vsakem pročelju, z železnimi križi. Videl je prage, lesene ali pa kamenite, obrabljene. Videl je, kako se dviga dim iz dimnikov, videl kako se taja sneg v žlebovih. Občutil je, kako je zapihal veter, čim so stopili izmed hiš. In zdelo se mu je, da ga vsak korak sili še hitreje naprej. Končno je zagledal snežene poljane, bele ali zlato-žolte. Grišine oči so se ozirale naokoli: nič novega, vse staro: vrane, sneg, odsev solnčnih žarkov.

"O, Bog, O, Bog!" je vzkliknil Griša v svojem srcu.

Mladi vojaki so korakali naprej, nekateri resnih obrazov, drugi drugačnih. Govorili so med seboj polglasno. Rečeno jim je bilo, da bodo ustrelili špijona. In to je bila najsvečanejša dolžnost vsakega vojaka. V tem trenutku, ko so tako korakali proti morišču, so bili pravo vtelesenje discipline. Šele na povratku, si bodo prižgali pipe in svačice, se bodo smejali in govorili, mahali ženskam, ki jih bodo srečavali. Spieraugejeva Liza je nenadoma taktično privzdignila rep, še predno je mogel to Spierauge opaziti. Vojaki za njo so spaličili obraze in se ozrli stran. Berglechner je opozoril tovariša na to, a Spierauge je zaril ostroge v debeli kobilini trebuh ter jo potegnil na rob ceste.

Kmalu so zavili na stransko pot. Griša je kakor bičana zverina krenil z glavo od desne proti levi, kajti baš to razpotje mu je pravilo, da ni morišče več daleč. Prišel je težko dihati, kakor da se mu dela led v prsih. Za malim ovinkom je stal voz, v katerega sta bila vprežena dva mršava sivca. Bližu obzidja kamnoloma pa je sedel na konju v sivem in rdečem plašču, s sivim klobukom na glavi, a okoli vratu srebrni križec: božji služabnik je čakal obsojenca. Dogodki so se sedaj završavali hitro, kakor bi drvel hudournik po bregu v dolino. Ob pogledu na rumenkasti zid ter na mladega zdravnika, dr. Lubberscha, ki se je s svačico v ustih sprehajal po snegu, ob pogledu na dvovprežni voz, na katerem je bil z dvema plah-tama pokrit zaboj, se je Griša zanesel, da ni v resnici dosedaj veroval, da bo njegova ura tako hitro prišla. V njegovo srečo pa sti zadnji minuti minili neznansko brzo. Hotel je raztrgati vezi, ki so mu tlačale roke, hotel je zakričati, vendar pa ga je nek notranji glas prisilil, da je popustil s prsti, da se je spremenil njegov žepni zapet, četrti krič le v globok vzdihljaj. Le njegove oči so izdajale vse njegovo trpljenje, muko, obup. Na srečo se je v take posle narednik Berglechner dobro razumel: imel je priliko, da se je v njih izvežbal tekom svojega bivanja v Srbiji in Ruteniji, kjer je nastopil svojo službo pod poveljstvom nadvojvode Fridrika. "Škoda uničiti tak lep plašč," je dejal Spieraugeju, ki nikakor ni imel pojma, kako ima v takih slučajih postopati.

Eden lovecev je Griši razvezal roke. Griša se je hvaležno nasmehljajal in zamahnil z rokama, da si jih ugreje. Medtem pa je božji namestnik pričel moliti molitve za mrtve, a to latinski, česar seveda Griša ni razumel. Molil pa je Griši naravnost v obraz. Griša je bil nestrpen in bi bil najraje obrnil obraz od njega, a mali srebrni križec ga je hipnotiziral za trenutek, ko so vojaki odpenjali njegov pas, odpeli in slekli njegovo plašč. Nato so mu slekli tudi suknjič, in par trenutkov je imel še proste roke. Prostor pred Grišo je bil sedaj zaseden. Pred njim je stalo pet mož, s puškami v rokah — čakajoč povelja. Griša je stal zapuščen, sam: vse pomandrajče utež je ležal na njegovem srcu. Divje je gledal za letočo vrano, ki je letela v ono smer, kjer je ležalo mesto, kjer so bivali živi ljudje. Narednik Pont je stisnil zobe, izvlekel iz žepa robec ter ukazal vojaku z besedami, ki so pač izključevale vsak ugovor, naj obsojencu zaveže oči. Duhovnik je nadaljeval z molitvami. In zopet je imel Griša zvezane roke. Tako brezmočen je bil sedaj: ni se mogel več vzdržati, zastokal je. Skoro da ga je zapuščala zavest. Uničujoča peza vsega, kar so delali z njim in misel, da opravljajo to brez odmora, brez ugovora, brez znaka usmiljenja, je mračila njegov um. Hotel bi jih prositi, naj ga ne zvežejo, naj ga ne ustrelje, a se ni mogel spomniti nemških besed, niti ruskih ne: edino, kar je mogel misliti, sti bili besedi: "O, mati, mati!" Nato je bil svet zakrit z mehko lepo dišečo rutico. V njem pa je pripravljena na skok prežala črna pošast, čakala, strmela vanj — strah, strah — Tedaj je začel kratko povelje, čul kako so vojaki uprili puške ob ramena. Litanije so prenehale. V tistem trenutku je Griša pomislil na križ, ki je najbrž obrnjen proti njemu — "Ogenj!" je zadonelo Berglechnerjevo povelje. Grišina duša se je rešila spon.

Poteškoč sta razrešila Lov-

renc Pont in dr. Lubbersch, ki se je takoj izjavil, da je pripravljen pomagati Pontu pri izvršitvi žalostnega, a človekoljubnega čina. In ko sta stopila zdravnik in narednik proti mrtvecu, da ga v resnici dvigneta in položita v trugo, sta skočila proti njemu dva mlada lovca, prišla ga za roke in noge — skrbno pazeč, da si ne umazata uniform — ter ga položila v trugo in prekrizala mu roke na prsih.

(Dalje prihodnjič.)

* Banditi so v Mandžuriji umorili ameriškega misijonarja Hendersona.

* Belgijski kabinet je podal kralju odstavko.

PRESKRIBITE SI VSTOPNICE ZA OPERO

“MARTÁ”

katero priredi

“ZARJA”

v nedeljo 13. novembra, 1932

Vstopnice se dobijo pri članih Zarje ter pri Mrs. Kushlan v Slov. Nar. Domu

Nova sveža zaloga

tople zimske spodnje in vrhne obleke po prejšnjih NIZKIH CENAH

Spodnja obleka za dečke, mere 2 do 14.....**39c**

Spodnja Union obleka za može, mere 38 do 46.....**59c**

Jopići za dečke, mere 30 do 34 po.....**49c**

Nočne flanelaste srajce za žene, mere 16 do 17.....**39c**

Flanelaste srajce za može, mere 14 do 19.....**59c**

Sheepskin suknje za dečke, samo po.....**\$1.95**

Imamo tudi polno zalogo blaga na jarde, delovno obleko, nogavice, volno za pletenje; blago natisnjeno za ročna dela in razne druge potrebščine.

JOHN ROŽANC

15721 WATERLOO ROAD

Grozdje! Mošt! Sodi!

Naznanjam cenjenemu občinstvu, da bom kakor vsako leto, tudi letos prešal grozdje ter vam bo mogoče pri meni dobiti res najboljšo kapljico.

Pri meni kupite lahko tudi grozdje in sode po najnižjih cenah. Se priporočam

Anton Godina

15609 WATERLOO ROAD

v Kmettovem poslopju

GROZDJE MOŠT

Kot prejšnja leta, tako tudi letos vam bom postregel z dobrim grozdom in moštom. Se toplo priporočam.

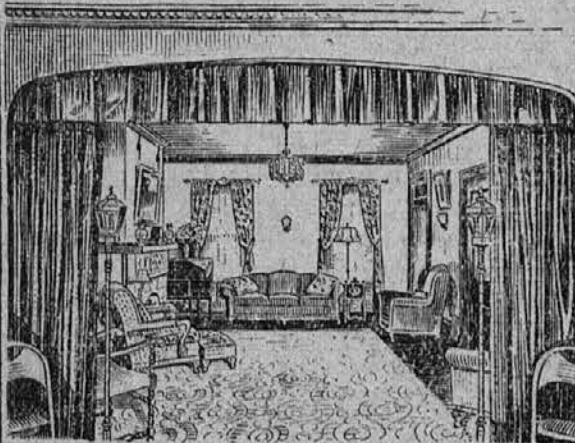
FRANK KOVAČIČ

1060 E. 61st St.

TO PODJETJE

je popolno v vseh ozirih in je dobilo mnogo priznanja od tistih, ki so se poslužili naše postrežbe in od prijateljev, ki so se udeležili pogrebov tukaj.

Seve, saj ni rečeno, da bi se moral vršiti pogreb iz našega zavoda, toda tisti, ki želijo to, bodo našli vse udobnosti v tem našem pogrebem domu.

PARTIAL VIEW OF SERVICE ROOMS

AUGUST F. SVETEK

FUNERAL DIRECTOR

478 EAST 152ND ST.

KENMORE 2016

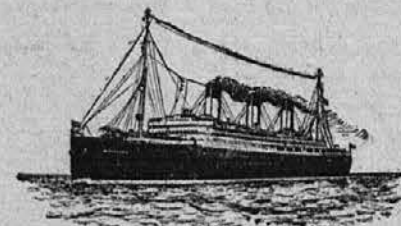
VELIKI BOŽIČNI IZLET

V STARO DOMOVINO

na S. S. BERENGARIA

26. novembra 14. decembra

Pod osebnim vodstvom Mr. Milutin Ekerovicha in Mr. Marcus Alfreda

Za ta veliki izlet smo rezervirali nekaj najboljših kabin, tretjega in turistijskega razreda. Ako hočete potovati v prijetni družbi in na dobrih in udobnih parnikih, si preskrbite prostor takoj.

Mihaljevich Bros., S. S. Agency
6201 St. Clair Ave., Cleveland, O.

ALI

THE CUNARD LINE

1025 Chester Ave., Cleveland, O.

PREŠA! MOŠT! GROZDJE!

Vsem mojih starih odjemalcem naznanjam, da sem tudi letos pripravljen postreči z najboljšim grozdom in moštom. Priporočam se tudi novim odjemalcem. Kdor enkrat kupi pri nas, pride še, ker je zadovoljen s fino kapljico.

Jos. Košak

3559 E. 81st St.

Diamond 2940

OBLEKE IN ZIMSKÉ SUKNJE!

Izdajem po meri v vsakovrstem kroju obleke in suknje iz trpežnega blaga

OBLEKE PO \$25.00

SUKNJE PO \$25.00

Čistimo, likamo, predelujemo vse moške in ženske obleke. Postrežba točna, cene nizke

FRANK POJE

slovenska krojačnica in kemičnica čistilnica

631 E. 185th St.

Kenmore 4720

Grozdje! Mošt! Sodi!

Starim in novim odjemalcem naznanjam in se tudi letos priporočam za nakup finega grozda, mošta in izvrstnih sodov od žganja. Pri nas vam stisnemo vaše grozdje za mal denar, ako želite. Še vsak je bil zadovoljen s kapljico, ki jo je dobil pri nas.

JOHN MOŽINA

1081 Addison Rd.

Preša na razpolago

Kdor ima grozdje, naj ga pripelje in mu ga bomo stisnili za gotov denar. Se priporočam.

Anton Bašca

1016 E. 61st St.